בתי"ט]: קל ג ד מיי פ״א מסלי טומאת אוכלים הלי יט ופ״ט הל״א ועי' בהשגות

ובל"מ ורש"ק: קלא ה מיי פ"א מהלי

מהל' בכורים הל' טו] טוש"ע י"ד סי' שלא סעי' ג:

שימה מקובצת

מבפנים את חללה שאם חללה מחזקת מ' סאה

(בהא) [עמה] הא אמו ומדדת מרפוית ומצא

בפירושים ישנים במסכת שבת [דלר׳ יוסי] לא נחלקו

נייז שו"ת מהר"מ סי' א':

עיין שו"ת מהר"מ ס" א':

ז] קסבר רוב עמי הארץ

ז] קסבר און השאר נמחק:

ס! קסבר אין קנין כרי וא"ת

כיון דס"ל אין קנין אלמא

ס"ל דמירוח העכו"ם פוטר

דרויש דרגונך ולא דיגון

מיינובר איינובר ולא דיגון

. עכו״מ וא״כ אמאי לא א״ל

קח מפירות שמירחו עכו"מ

. [דפטור] מדאורייתא וחייב מדרבנן כי האי וי״ל דלא דמי

להני כל כך כמו אלו דמייתי דה"נ המ"ל ולימא ליה קח

גורנו לתוכו ולעשר מיניה

וביה כדאמרי׳ לעיל וי״ל [דאה״נ] אלא שלא היה

רוצה להפריש עליו אלא

אם היה צובר גורנו לתוכו

'ריקם כשק ואין: ז] דרואין

לכוריים: ס למ״ד דלאו: ע] מדאורייתא דרוב ע״ה מעשרין והו״ל מן הפטור מדאורייתא הס״ד ואח״כ מה״ד ולימא ליה קח: י] בהו

מהיין ולימא ליה קודים בהו כמחצה: יל) מדאורייתא דקא בטל: ינ) יוצאה (דף ס"ר) ינ) ויצאה פירש נמחק: ינ) רישא הרוטב והחלב

הגריסין בזמן שהן משקה

טופח הרי הן תחילה פי דהוו משקה קרשו: ידן תיבות

וסבר יש קנין לעכו"ם דאינו

פוטר נמחק: **טו**) וצ"ע אי מירוח עיין ר"ש בסוף פ"ק

ן ייטיב רפיאה:

ב"ש וב"ה: גו ר"ש שזו

נמדדת

ומצא מבפנים

זרומות הלכה י וות"ד

מסורת הש"ם

א) כלים פי״ח מ״א, ב) טהרות פ״ג מ״ב, ב) תוספתא דמאי פ״ה הכ״ד, ד) מ״כיש מוחקין דאורייתא ברובא בטל ע״פ פרש״י ואדרבה זו הגי׳ נכונה דהשתא הוי שפיר מן הפטור מדאוריי על הפטור 30 מדאורייתא וע"פ פירוש רש"י הובא כר בפנים ע"כ. כ) ושבת ינ וש"בו 1) ונינויו מו ד"מ יג. וש"כן, 1) [גיטין מו. ב"מ קם. בכרות מ"ב, 1) [גיטין מו. ב"מ ב"מ קח., 6) [כלים פטיד מ"ח, 6) 2"ל עשר, 1) 2"ק מ"ז, 2) ע"ון בש"ר, 1) 2"ק מ"ז, 2) ע"ון בש"ר, 10 מ"ק מ"ז, 2) ע"ון בש"ר, 10 מוקר או מותיב. 2"קר, מ) ופכר יש קרון לנכרי דחינו פוטר לקמן ב"ב"ר יוש קרון בספריק. 2"קר נ"ח וסבר יש קנין בספ"ק כו', () וועי' היטב תוספות ב"מ פת. ד"ה תבוחתן,

הגהות הב"ח

(b) רש"י ד"ה נמדדת וכו' דאמרי נ"ב ר"פ ט"ו במס' כליס: (ב) ד"ה שמן וכו' משקה הוא הס"ד: (1) ד"ה אין רוב וכו' מספקינן בה והוה מחלה וכו': (ד) בא"ד פירות הטבל הללו לא וכו': בא"ד מדרבנן הס"ד ז"כ מ"ה ומשני קסבר:

גליון הש"ם

גם' קח לך מן חשוק. ע' בב"מ דף נג ע"א תוס' דלמא: תוס' ר"ה קסבר בו' דמ"מ דמי. עי' מגילה דף יט ע"ב בטורי לבו ד"ה

מוסף רש"י

מבחוץ. דרואין אותה כאילו היא עומדת בחוך כלי גדול ואם מחזיק אותו כלי מ' סאה טהורה השידה ואע"פ שהיא אינה מחזקת מ' סאה, דקסבר אף עוביה נמדד לקפנת מוף מדו). אין קנין עמה (שבת מדו). אין קנין ביד עכו"ם להפקיע מיד מעשר. אס קנה עכו"ס

נמדדת מבפנים. (b) דאמרינן התס^{ק)} כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרית ושידה תיבה ומגדל שמחזיקים מ' סאה בלח שהן כוריים ביבש ילאו מתורת כלי ין ואין מקבלין טומאה: השידה נמדדת מבפנים. אם מחזיק חללה כוריים טהורה: מבחוץ. עובי

הנסרים נמדד עמה דרואין ז] אילו היה חלל מבפנים היה משלים לכוריים: **עובי הרגלים**. הרגלים עבים יותר מן הנסרים: **לבובו.** מסגרת סביב לפיהם: **וביניהם.** אותו אויר שבין הרגלים מתחת אין נמדד דלא אמרי רואין כאילו שולים יורדין עד סוף הרגלים: טפח. מקום חשוב הוא: שמן מחילה לעולם. בין שנטמח בחב הטומאה או בראשון או בשני הוי איהו לאשון דקי"ל (פסחים דף יד:) כל הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחילה ושמן משקה (כ): יין לא. בתמיה. דיין מי איכא למ״ד ה] לאו משקה הוא: אלא אימא ר"ש שזורי אומר יין. ולא שמן ודבש דלא הוו משקין ואהך קא"ר חנינא הלכה כר"ש: נתערב לי טבל. דמאי בחולין ולא יכול להפריש ממנו מפני חולין המעורבין בו ואע"ג דדמאי לא מיחייב מדאוריי' במעשר אפילו הכי הואיל ומיחייב מדרבנן הוה ליה מן חולין הפטור על טבל החייב: קח מן השוק. דמאי מעם הארץ דהוי נמי פטור מדאורייתא על הפטור דאורייתא מו: ולימא קח מן העובד כוכבים. דפטור מדאורייתא וחייב מדרבנן: אין רוב עמי הארץ מעשרין. אלא מספקינן (ג) בהו י] מחצה על מחצה הילכך איכא למימר המעורב נתעשר וזה לא נמעשר אי נמי איפכא כך שמעתי וקשיא לי א״כ כשלוקחה מן העובד כוכבי׳ נמישמא ע״ה זה שמכר פירות (ד) הללו לא עשרן והוה ליה מן פטור על החיוב. ונרחה בעיני שהטבל הזה טבל גמור היה

וכיון שנתערב בחולין בטל דמדאוריית׳ חד בתרי בטיל והוה ליה פטור מדאורייתא ורבנן הוא דאחמור ביה ואמור טבל אסור במשהו והלריכו להפריש עליו תרומה ומיהו מיניה וביה לא דחולין מתוקנין נפטרו לגמרי ואפי׳ חיובא דרבנן ליכא וא״ל לא וקח מן השוק ועשר עליו לפי חשבון טבל שבו קסבר רוב עמי הארץ מעשרין הן והוה ליה פטור מדאורייתא וחייב מדרבנן כי האי ונימא ליה קח מן העובד כוכבים דפטור נמי מדאורייתא דקס"ד יש קנין [לעובד כוכבים להפקיע] כו׳ וחייב (ה) מדרבנן קסבר אין קנין לעובד כוכבים. א״ד כו׳ קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין ושמא זה שמכרו לא עישר והוה ליה ייב מדאורייתא וטבל המעורב בה פטור מדאורייתא יא]: קשי. פריך:

אשידה "דתנן [השידה] ב"ש אומרים נמדדת ם מבפנים ובית הלל אומרים "מבחוץ ומודים אלו ואלו שאין עובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד כו ר' יוםי אומר מודים שעובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד וביניהן אין נמדד ר"ש שזורי אומר יאם היו רגלים גבוהות מפח אין

ביניהן נמדד ואם לאו ביניהן נמדד רב נחמן בר יצחק אמר איין ידתנן רבי מאיר אומר ישמו תחלה לעולם וחכ"א אף יהדבש ר"ש שזורי אומר אף היין מכלל דת"ק סבר יין לא אימא רבי שמעון שזורי אומר יין יתניא אמר ם ר"ש שזורי פעם אחת נתערב לי מבל בחוליו ובאתי ושאלתי את רבי מרפון ואמר לי לך °קח לך מן השוק ועשר עליו קסבר יו יידאורייתא ברובא במל ורוב סעמי הארץ מעשרים הן והוה ליה כתורם מן הפטור על הפטור ולימא ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר ייסו האין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע קנין מיד מעשר והוה ליה מן החיוב על הפטור

דמיא למדרם ועוד נראה דאפי׳ עיקרו איכא דאמרי אמר ליה לך קח מן העובר כוכבים קסבר "יש קנין לעובד כוכבים ט) אתי להעביר בני אדם מעיר לעיר וכן שידה למרכבת נשים לא חשיב בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה מדרס כיון דלא עבידא להיות נשען מז הפטור על הפטור ולימא ליה קח מהשוק עליה אלא ללכת ממקום למקום מידי דהוה אלוקטמין טהורין בפ׳ במה אשה קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין שלח ליה יולאה יב] (שבת דף סו:) פירש אשקינ"ש רב יימר בר שלמיא לרב פפא הא דאמר רבין בלעו שהולכים עליהן בימות הגשמים בר חינגא אמר עולא א"ר חנינא הלכה כר"ש ולא דמי לעגלה של קטן [בסוף פרק שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי שני] דבילה (דף כג:) דטמאה מדרם שמעון שזורי הלכה כמותו אף בנתערב ליה ומיהו ר"ח פירש אלוקטמים מקינ"ש מבל בחולין אמר ליה אין אמר רב אשי אמר גדולות שהולכין עליהן הלילנים לחידוש

לי מר זומרא קשי בה ר' חנינא מסורא פשימא

(דף סו:) אבל קסבר יש קנין בספ"ק דע"ו (דף כא.) ורבי יהודה אית ליה יש קנין בפ' השואל (ב"מ דף קא.) ואית ליה נמי מירוח העובד כוכבים [אינו] פוטר לקמן בפ׳ ר׳ ישמעאל וי״ל ° דמ״מ דמי לחיוב כי היכי דלא א״ל קח מעצין שאינו נקוב או מתבואת חולה לארץ ועוד כל לקוח דרבנן הוא כדררשינן תבואת זרעך ולא לקוח בפ׳ השוכר את הפועלים (ב״ת דף פת.) ותיהו הר״ר יצחק בהר״ר תאיר מפרש הני תילי בשלקחו עד שלא נתמרח ואפשר שלא היה מלוי ומיהו ר״ת מפרש דאדרבה בממורח הוא דמיפטר לקוח ביו ולריך עיון אי מירוח העובד כוכבים פוטר אפילו מדרבנן בתבואה דעובד כוכבים דאמרינן בפ״ק דבכורות (דף א:) הלוקח טבלים ממורחים מן העובד כוכבים כו׳ דמרחינהו מאן אילימא דמרחינהו עובד כוכבים כו׳ והא דגזרינן משום בעלי כיסין בעובד כוכבים שלחח מישראל 0. מ"ר:

להנאת מדרם מידי דהוה אסולם דממעט בפרשת ויהי ביום השמיני סולם וקולב וניחותיה ומנורה מדכתי׳ (ויקרא יא) מכל כלי עץ ולא כתיב כל כלי עץ ומדאינה מטמא במת אינה מטמא מדרם דכל המטמא במדרם מטמא טמא מת כדתנן בפ' בא סימן ונדה מט.) והיינו טעמא משום דאינו עשוי להנאת מדרם אלא לירד בו ולעלות. מ״ר: אימא ר״ש שזורי אומר יין. פי׳ יין דווקא ולא שמן

שידה דתנן בית שמאי אומרים נמדדת בפנים כו'. כפ' כירה

וקשה דא"כ למה לי מדידה דבמיוחדים למדרם לא בעינן מיטלטל מלא

וריקן דאפי׳ פשוטי כלי עך המיוחדים למדרם מיטמא מדרם כדמוכח

(שבת דף מד:) ושם פי' בקונטרם דשידה היא מרכבת נשים

בבכורות בפ' על אלו מומין (דף לח.)

דאמרינן בהנך דחזו למדרסות דלא

איתקוש לשק ועוד קשה כיון דמיטמא

מדרם מיטמא טמא מת כדתניא בפ׳

בא סימן (נדה דף מט.) כל המיטמא

מדרם מיטמא טמא מת אלמה תנן

במס' כלים (פי"ח מ"ב) דשידה מללת

באהל המת ובפ' כירה (שבת דף מד:)

מייתי לה בגמרא (ואין ניאותין) וכן

מוכח בנזיר בפרק כהן גדול (דף נה.)

דאינה עשויה למרכבת אדם דאמרינו

הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה

ומגדל כו׳ וקחמר התם כיון דלח שכיחה

לא גזרו ביה רבנן משמע דלא שכיחא

ליכנם בה ונראה לפרש דעשויה להניח

בה כלים ומיהו קשה מספינה פרק ר"ע

במסכת שבת (דף פג:) דתניא רבי

חנינא אומר נלמדנה משק מה שק

מיטלטל מלא וריקן כו' ואמאי הא

עשויה למדרם שנכנסים בה בני אדם

וי"ל דאיירי בספינות גדולות שעיקרן

עשויות לחת לתוכן פרקמטיא ולא

ואין טמאין מדרם כיון דאין עשויות

ודבש והקשה ר"ת דהכא פסקינן כר"ש שזורי ובכל דוכתא משמע סתמא דהש"ם דשמן חשיב משקה בפ"ק דשבת (דף יז.) גבי מפני מה בולרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה ובמסכת מכשירין (פ"ו מ"ד) י) (ר"ע) דחשיב בשבעה משקין יין ושמן ובפ' חבית (שבת דף קמד:) גבי מוהל השמן ובפ"ק דפסחים (דף יד: ושם) גבי הוסיף ר"ע מימיהן של כהנים לא נמנעו מלהדליק שמן שנפסל בטבול יום בנר שנטמא בטמא מת ומוקי לה בנר של מחכת דהויא אב הטומאה דחרב הרי הוא כחלל ודייק קסבר ר"ע טומאת משקין לטמא אחרים דאורייתא כו׳ מאי איריא בטמא מת אפי׳ בראשון ושני נמי תחילה הוי דתנן כל הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחילה והשתא מאי קושיא לימא דר"ע סבר כר"ש שזורי דלא חשיב שמן משקה אלא אוכל ומיהו מר"ע אינה קושיא דשמעינן ליה דחשיב שמן

משקה במסכת מכשירין ומייתי ליה במס' שבת בריש פרק חבית (דף קמג:) חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון כו' וקאמר סלי זיתים וענבים יוכיחו כו׳ אבל מסתמא דהש״ס קשה כמו שפירשתי ותירץ ר״ת דהכא מיירי בקרוש כדקתני רישא "יו השמן והחלב של גריסין בזמן שהם לחים הרי הן ראשונים פי׳ דהוו משקין קרשו הרי הן שניים ויש ספרים שרישא זו כתובה בהן והדר קתני ר״מ אומר שמן תחילה לעולם אפי׳ קרוש והשתא ניחא הא דנקט לעולם וכן דבש דחכמים ויין דר"ש שזורי כולה בקרוש איירי. כ) מ"ר: קסבר אין קנין ל) (מחייב). וא"ח והא מיפטר משעת מירוח העובד כוכבים ואין לומר דקסבר אינו פוטר דלא אשכחן תנא דאית ליה תרתי מירוח העובד כוכבים אינו פוטר ואין קנין דא״כ דגנך במאי מוקים ליה דר"מ אשכחן דאית ליה מירוח העובד כוכבים דאינו פוטר יד! מי (וסבר יש קנין לעובד כוכבים דאינו פוטר) לקמן בפרק רבי ישמעאל

מני